

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/511

z dnia 24 listopada 2022 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w ramach metody opartej na uprawnieniach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 132a ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby uniknąć nieuzasadnionej rozbieżności wymogów kapitałowych między instytucjami oraz aby zapewnić funkcjonowanie metody opartej na uprawnieniach w sytuacjach, w których brakuje wystarczających informacji, konieczne jest określenie metody obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodą opartą na uprawnieniach w przypadkach, w których brakujące parametry wejściowe nie pozwalają na obliczenie kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem.
- (2) Jeżeli przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania zawiera transakcje na instrumentach pochodnych, a instrumenty bazowe instrumentów pochodnych lub ryzyko bazowe pozycji w instrumentach pochodnych są nieznane, instytucja nie może określić kosztu odtworzenia pozycji, w związku z czym wartość ekspozycji dla tych pozycji nie może zostać określona. W takim przypadku instytucje powinny oprzeć swoje obliczenia na kwocie referencyjnej pozycji w instrumencie pochodnym, która zazwyczaj jest znana i jest najlepszym wskaźnikiem wielkości pozycji, zapewniając w ten sposób przybliżoną wartość ekspozycji.
- (3) Jeżeli uprawnienia przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania nie wykluczają zawierania transakcji na instrumentach pochodnych, ale nie zawierają wystarczających informacji do ustalenia, czy instrument bazowy stanowi ekspozycję bilansową czy pozabilansową, nie można wykluczyć, że taka ekspozycja została utworzona. Należy zatem uwzględnić tę ekspozycję przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do ekspozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.
- (4) W przypadku gdy uprawnienia nie zawierają wystarczających informacji na temat wartości ekspozycji, nie można wykluczyć, że wartość ekspozycji odpowiada pełnej kwocie referencyjnej pozycji w instrumencie pochodnym.
- (5) W przypadku gdy uprawnienia nie określają kwoty referencyjnej pozycji w instrumentach pochodnych, aby zapewnić wystarczająco ostrożne podejście, kwotę tę należy wyprowadzić z maksymalnej kwoty referencyjnej instrumentów pochodnych dozwolonej w ramach uprawnień.

⁽¹⁾ Dz.U. L (176 z 27.6.2013, s. 1).

- (6) Jeżeli koszty odtworzenia lub potencjalna przyszła ekspozycja do celów obliczenia kwoty ekspozycji związanej z ryzykiem kredytowym kontrahenta są nieznanymi, instytucje powinny oprzeć swoje obliczenia na sumie kwot referencyjnych transakcji wchodzących w skład pakietu kompensowania, która byłaby najlepszym dostępnym ostrożnym oszacowaniem umożliwiającym zastosowanie metody opartej na uprawnieniach.
- (7) Istnieją przypadki, w których instytucje nie są w stanie ustalić odpowiednich pakietów kompensowania dla określonego rodzaju instrumentu pochodnego w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, ponieważ brak jest informacji na temat kontrahentów lub tego, czy transakcje podlegają prawnie egzekwowalnemu dwustronnemu uzgodnieniu dotyczącemu kompensowania, o którym mowa w art. 272 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W takich przypadkach instytucje powinny zakładać, że w odniesieniu do tego rodzaju instrumentu pochodnego nie występują ani efekty kompensowania, ani dywersyfikacja kontrahentów. W związku z tym instytucje powinny założyć, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania zawarło jedną transakcję na dany instrument pochodny na maksymalną kwotę referencyjną dozwoloną w ramach uprawnień dla tego rodzaju instrumentu pochodnego.
- (8) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (9) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o poradę do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Określenie wartości ekspozycji pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w instrumentach pochodnych do celów art. 132a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy instrument bazowy jest nieznanymi

1. Stosując metodę opartą na uprawnieniach zgodnie z art. 132a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy uprawnienia przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania nie wykluczają, że instrument bazowy pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w instrumentach pochodnych stanowi ekspozycję bilansową lub pozabilansową, ale wartość ekspozycji lub, w przypadku ekspozycji pozabilansowych, mająca zastosowanie wartość procentowa zgodnie z art. 111 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie są znane, instytucje stosują pełną kwotę referencyjną pozycji w instrumentach pochodnych jako wartość ekspozycji do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem.
2. Do celów określenia wartości ekspozycji, jak określono w ust. 1, w przypadku gdy kwota referencyjna pozycji w instrumentach pochodnych jest nieznanymi, jako wartość ekspozycji instytucje stosują ostrożny szacunek oparty na maksymalnej kwocie referencyjnej instrumentów pochodnych dozwolonej w ramach uprawnień przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.

Artykuł 2

Obliczanie wartości ekspozycji z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta w odniesieniu do pakietu kompensowania pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w instrumentach pochodnych

1. Obliczając wartość ekspozycji pakietu kompensowania z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta zgodnie z metodami określonymi w części 3 tytułu II rozdział 6 sekcje, odpowiednio, 3, 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje stosują następujące zasady:
 - a) jeżeli instytucja nie jest w stanie obliczyć kosztu odtworzenia pakietu kompensowania zgodnie z odpowiednią metodą ze względu na brakujące parametry wejściowe, jako koszt odtworzenia instytucja ta stosuje sumę kwot referencyjnych wszystkich instrumentów pochodnych wchodzących w skład pakietu kompensowania;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- b) jeżeli instytucja nie jest w stanie obliczyć potencjalnej przyszłej ekspozycji pakietu kompensowania zgodnie z odpowiednią metodą ze względu na brakujące parametry wejściowe, instytucja ta zastępuje ją sumą kwot referencyjnych wszystkich instrumentów pochodnych wchodzących w skład pakietu kompensowania pomnożoną przez 0,15.
2. Przy obliczaniu wartości ekspozycji z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta zgodnie z ust. 1, jeżeli kwota referencyjna instrumentów pochodnych wchodzących w skład pakietu kompensowania jest nieznana, w celu określenia wartości ekspozycji tego pakietu kompensowania instytucje stosują ostrożne oszacowanie oparte na maksymalnej kwocie referencyjnej instrumentów pochodnych dozwolonej w ramach uprawnień przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.
3. Do celów ust. 1 i 2, jeżeli instytucje nie są w stanie ustalić odpowiednich pakietów kompensowania dla określonego rodzaju instrumentu pochodnego w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, zakładają one, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania zawarło jedną transakcję na dany instrument pochodny na maksymalną kwotę referencyjną dozwoloną w ramach uprawnień dla tego rodzaju instrumentu pochodnego.

Artykuł 3

Węście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
